

Bemærkninger til forslaget

Undersøgelser foretaget af Danmarks Fødevareforskning i 2003 og 2004 har påvist forhøjede koncentrationer af musegift hos rovfugle og ugler i Danmark: slørugle, stor hornugle, tårnfalk, musvåge og råge. I døde slørugler, tårnfalke og musvåger er der fundet så store koncentrationer, at man må antage, at giften er den direkte årsag til fuglenes død (se artikel i tidsskriftet Fugle og Natur, 2004, nr. 4, side 4 og 5).

Forbruget af rodenticider (muse- og rottegift) er steget med 75 pct. i Danmark fra 2001 til 2003. Den mest anvendte gift er Bromadiolon, og det er den, der findes i de højeste koncentrationer i fuglene. Giften påvirker, at blodet ikke kan størkne. Det er især problematisk, at fuglene har svært ved at udskille stofferne igen, og at de derfor ophobes i fuglene, efterhånden som de fortærer døde mus eller rotter.

I Beredsskabsstyrelsens »Indsatskort for kemikalieheld« beskrives virkningen på mennesker som »Spredte blå mærker. Blodigt opspyt, udskillelse af blod i urin og blodig afføring. Næseblod. Blødning i forskellige organer og i ledhulerne. Mavekrampe. Eventuelt: Kvalme, opkastning og diarré. Symptomerne er ofte forsinkede og ses sjældent efter én gang sudsættelse.«

Så vidt det er forslagsstillerne bekendt, er der ikke udført grundige undersøgelser af muse- og rottegiftens påvirkning af vilde dyr som ræv og grævling, der

både æder levende gnavere og ådsler. Hunde synes at have stor lyst til at spise udlagt rottegift. Akut tegn på, at en hund eller en kat er blevet forgiftet med rottegift, kan være pludselig opstået halten, ømme led, blodig diarré, tiltagende svaghed, vejrtrækningsbesvær og blege slimhinder. Senere optræder blødninger fra organer i bryst og bughule, og hunden dør.

Rodenticider anvendes hovedsagelig i de private skove, mens statskovene er ophørt med at bruge giften de fleste steder. I Sverige er forbruget meget lavt i skovene.

Giftene bruges hyppigst ved fasan- og vildtfoderpladser og i nyplantninger i skove. Det er disse anvendelser, forslagsstillerne ønsker forbudt. Derimod ønsker forslagsstillerne indtil videre ikke at forbyde forsvarlig anvendelse af giften i bygninger og ved tekniske anlæg, hvor der kan være hygiejniske eller sikkerhedsmæssige begrundelser for at bekæmpe gnaverne for at forhindre smitte, sygdomme eller f.eks. kortslutninger, og hvor der ikke findes alternativer til at anvende gift. Udlægning af gift skal i så fald ske således, at andre pattedyr eller fugle ikke kan få adgang til giften, og sådan, at det sikres, at børn ikke kan komme i berøring med giften.

Forbuddet kan gennemføres ved ændring af bekendtgørelsen om vildtskader (bek. nr. 869 af 10/10/2003).